

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Den 7. marts sidste år udtrykte jeg fra denne talerstol min store bekymring over et lovforslag til ændring af den dagældende lov om Statens Uddannelsesstøtte, dels naturligvis fordi jeg var imod forslaget indhold, men i høj grad også fordi tidspunktet gjorde det meget betænkeligt at foretage ændringer i grundlaget for det kommende støtteårs uddelingsregler.

Situationen i dag er således ikke fri for en vis ironi. Det lovforslag, vi skal drøfte i dag, er næsten ord til andet identisk med den lov, jeg dengang prøvede at fastholde. Jeg er stadig af den opfattelse, at det er bedre end det, vi nu har fået, og problemet er endnu en gang tiden.

Allerede sidste år redegjorde jeg for de risici for den rettidige og korrekte udbetaling af uddannelsesstøtten, som en forhastet ændring af lovgrundlaget kunne medføre, og de er ikke blevet mindre i år, for nu er edb-systemet jo ændret i overensstemmelse med den nye lov. At uddelingen trods alt lykkedes til tiden og uden de store fejl skyldes naturligvis i første række en meget stor indsats fra alle implicerede, men andre presse- og opgaver måtte skubbes til side, således f. eks. de instruktionsmøder med stipendientævnene rundt i landet, som ikke mindst de uddannelsessøgendes organisationer har udtrykt stærkt ønske om, og det skulle nødig ske igen.

Jeg gentager, at jeg finder forslaget bedre end den gældende lov, ligesom jeg er positiv over for forslagsstillernes intentioner om at skabe bedre vilkår for de studerende. I denne forbindelse skal jeg nævne, at socialdemokratiet havde håbet på i denne folketingssamling at kunne komme med et nyt forslag, men at dette må vente til næste folketingsamling. Dette forslag til nyt støttesystem har netop til hensigt at give bedre vilkår, og jeg håber naturligvis, at det vil møde velvilje her i tinget. Også af den grund finder jeg tidspunktet mindre heldigt for en ny ændring i lov om Statens Uddannelsesstøtte.

Jens Kristian Hansen (S):

I socialdemokratiet er vi ingenlunde tilfredse med den nugældende lov om Statens Uddannelsesstøtte, som de borgerlige partier i dette folketing gennemførte i april sid-

ste år. Nu kommer Danmarks kommunistiske parti med et forslag, der næsten er identisk med den lov, som den nugældende lov afløste, og det skal erkendes, at lov nr. 262 af 4. juni 1970 om uddannelsesstøtte gav væsentlig bedre vilkår for de studerende, end den nugældende lov giver, og at en gennemførelse af det forslag, vi nu har til behandling, derfor ville rette op på de skævheder, der kom ind sidste år; men vi vil i socialdemokratiet advare imod lapperier på uddannelsesstøtteområdet, og vi mener, at DKPs forslag vil være noget sådant.

I socialdemokratiet har vi et ønske om et uddannelsesstøttesystem, der kort sagt giver de studerende mulighed for dækning af de nødvendige leveomkostninger, således at de helt kan hellige sig studierne som heltidsstudier og således gennem en effektiv studietid kan gennemføre studierne inden for en rimelig tid, og jeg konstaterer med tilfredshed, at undervisningsministeren vil fremkomme med et sådant forslag til lov om uddannelsesstøtte.

Selv om vi er positive over for intentionerne i DKPs forslag om bedre vilkår for de studerende, må vi altså advare imod en ændring nu. Det vil for det første skabe nogle tidsmæssige vanskeligheder at få loven i kraft fra 1. august 1976; vi så sidste år, med den lov, vi nu har, hvilke problemer det skabte. Det vil dette også, og det vil være til skade for de studerende. For det andet vil en gennemførelse af dette forslag virke hæmmende over for en gennemførelse af det af undervisningsministeren bebudede forslag.

Vi vil altså foretrække at vente, idet vi håber, ministeren snarest får mulighed for at fremsætte sit forslag, og så må vi ligeledes appellere til bedre politisk forståelse — specielt i højre side af folketings salen — for de studerendes uddannelsesstøtteproblemer.

Vi må således afvise det foreliggende forslag.

Bertel Haarder (V):

Venstre kan ikke tilslutte sig den målsætning, der er sat i lovforslagets §§ 1 og 13, hvorefter man vil frem til en ordning, hvor det offentlige betaler samtlige de uddannelsessøgendes faktiske leveomkostninger. Alle ved, at det er milliardbeløb, der her er tale om, og derfor vil jeg for det første sige, at